

22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic (JO L 268, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 41, p. 3), a articolelor 12 și 23 din Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic și de abrogare a Directivei 90/220/CEE a Consiliului (JO L 106, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 7, p. 75) precum și a articolelor 53 și 54 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002, de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 8, p. 78) — Suspendarea sau interdicția provizorie a utilizării sau a vânzării de varietăți de semințe de porumb provenite dintr-o linie de porumb modificat genetic, ulterior autorizării introducerii pe piață a acestui produs — Competența autorităților naționale de a adopta astfel de măsuri — Noțiunile „risc” și „risc grav” pentru mediu — Criterii de identificare a riscului, de evaluare a probabilității și de apreciere a efectelor sale

Dispozitivul

- În împrejurări precum cele din litigiile principale, organisme modificate genetic precum porumbul MON 810, care au fost autorizate în special în calitate de semințe în scopul cultivării în conformitate cu Directiva 90/220/CEE a Consiliului din 23 aprilie 1990 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic și care, în condițiile prevăzute la articolul 20 din Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic, au fost notificate ca produse existente, apoi au făcut obiectul unei cereri de reînnoire a autorizației aflate în curs de examinare, nu pot face obiectul unei măsuri de suspendare sau de interzicere temporară a utilizării sau a introducerii pe piață, adoptată de un stat membru în temeiul articolului 23 din Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic și de abrogare a Directivei 90/220, astfel de măsuri putând fi adoptate, în schimb, în conformitate cu articolul 34 din Regulamentul nr. 1829/2003.
- Articolul 34 din Regulamentul nr. 1829/2003 nu autorizează un stat membru să adopte măsuri de urgență decât în condițiile de procedură prevăzute la articolul 54 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare, a căror respectare trebuie verificată de instanța națională.
- În vederea adoptării măsurilor de urgență, articolul 34 din Regulamentul nr. 1829/2003 obligă statele membre să stabilească, pe lângă urgență, existența unei situații care poate prezenta un risc important de natură să pună în pericol în mod vădit sănătatea umană, sănătatea animală sau mediul.

(¹) JO C 100, 17.4.2010.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 8 septembrie 2011 (cereri de pronunțare a unor hotărâri preliminare formulate de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Belgia) — Q-Beef NV (C-89/10), Frans Bosschaert (C-96/10)/Belgische Staat (C-89/10), Belgische Staat, Vleesgroothandel Georges Goossens en Zonen NV, Slachthuizen Goossens NV (C-96/10)

(Cauzele conexate C-89/10 și C-96/10) (¹)

(Taxe naționale incompatibile cu dreptul Uniunii — Taxe plătite în temeiul unui sistem de ajutor financiar și de taxe declarat contrar dreptului Uniunii — Sistem înlocuit cu un sistem nou, considerat compatibil — Rambursarea taxelor percepute în mod nejustificat — Principiile echivalenței și efectivității — Termen de prescripție — Dies a quo — Creanțe de recuperat de la stat și de la particulari — Termene diferite)

(2011/C 311/11)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Părțile din acțiunea principală

Reclamantși: Q-Beef NV (C-89/10), Frans Bosschaert (C-96/10)

Pârâți: Belgische Staat (C-89/10), Belgische Staat, Vleesgroothandel Georges Goossens en Zonen NV, Slachthuizen Goossens NV (C-96/10)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Interpretarea dreptului comunitar privind principiile echivalenței și efectivității — Taxe naționale incompatibile cu dreptul comunitar — Taxe plătite în temeiul unui sistem de ajutor financiar și de taxe declarat contrar dreptului comunitar — Sistem înlocuit cu un sistem nou, considerat compatibil — Restituirea taxelor percepute în mod nejustificat — Termen de prescripție

Dispozitivul

- Dreptul Uniunii nu se opune, în împrejurări precum cele din acțiunea principală, aplicării unui termen de prescripție de cinci ani, prevăzut în ordinea juridică internă pentru creanțele asupra statului, în cazul unor acțiuni în rambursarea unor taxe care au fost plătite cu încălcarea dreptului Uniunii în temeiul unui „sistem mixt de ajutoare și de taxe”.
- Dreptul Uniunii nu se opune unei reglementări naționale care, în împrejurări precum cele din acțiunea principală, acordă unui particular un termen mai lung pentru obținerea rambursării taxelor de la un alt particular, care are rol de intermediar, căruia i le-a plătit fără să fie datorate și care le-a achitat în contul primului particular, în beneficiul statului, deși, dacă ar fi plătit aceste taxe direct statului, acțiunea acestui prim particular ar fi fost supusă unui termen mai scurt, care derogă de la regimul de drept comun al acțiunii în restituirea plății nedatorate, în măsura în care particularii care au calitatea de intermediari pot în mod efectiv să solicite statului sumele pe care, dacă este cazul, le-au achitat în beneficiul altor particulari.

3. În împrejurări precum cele din acțiunea principală, faptul că Curtea a constatat, într-o hotărâre pronunțată în urma unei trimiteri preliminare, incompatibilitatea caracterului retroactiv al reglementării naționale în cauză cu dreptul Uniunii nu are incidență asupra datei la care începe să curgă termenul de prescripție prevăzut de dreptul național pentru creanțele asupra statului.

(¹) JO C 113, 1.5.2010.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 6 septembrie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale Ordinario di Venezia — Italia) — Ivana Scattolon/Ministero dell'Università e della Ricerca

(Cauza C-108/10) (¹)

(Politica socială — Directiva 77/187/CEE — Menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului unei întreprinderi — Noțiunile de întreprindere și de transfer — Cedent și cesionar de drept public — Aplicarea, de la data transferului, a convenției colective în vigoare la cesionar — Tratatul salarial — Luarea în considerare a vechimii dobândite la cedent)

(2011/C 311/12)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Ordinario di Venezia

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Ivana Scattolon

Pârât: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunale Ordinario di Venezia — Domeniul de aplicare al Directivei 77/187/CEE a Consiliului din 14 februarie 1977 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități (JO L 61, p.26) și al Directivei 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități (JO L 82, p.16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 20) — Interpretarea articolului 3 alineatul (1) din Directiva 77/187/CEE — Transfer al personalului administrativ de curățenie de la o administrație locală la o administrație de stat — Menținere a drepturilor, inclusiv a vechimii în serviciu dobândite în cadrul entității locale

Dispozitivul

1. Preluarea, de către o autoritate publică a unui stat membru, a personalului angajat de o altă autoritate publică și însărcinat cu furnizarea către școli a unor servicii auxiliare care constau în special în sarcini de întreținere și de asistență administrativă constituie un transfer de întreprindere care intră sub incidența Directivei 77/187/CEE a Consiliului din 14 februarie 1977 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de unități, în cazul în care personalul

menționat este constituit dintr-un ansamblu structurat de angajați care sunt protejați în calitate de lucrători în temeiul dreptului intern al acestui stat membru.

2. Atunci când un transfer în sensul Directivei 77/187 conduce la aplicarea imediată, față de lucrătorii transferați, a convenției colective în vigoare la cesionar, iar condițiile de remunerare prevăzute de această convenție sunt legate în special de vechime, articolul 3 din această directivă se opune ca, în raport cu situația lor imediat anterioară transferului, lucrătorii transferați să suporte o scădere salarială substanțială ca urmare a faptului că vechimea lor dobândită la cedent, echivalentă cu cea dobândită de lucrători în serviciul cesionarului, nu este luată în considerare la momentul stabilirii poziției lor salariale de pornire la acesta din urmă. Revine instanței de trimitere să examineze dacă, cu ocazia transferului în discuție în acțiunea principală, a avut loc o astfel de scădere salarială.

(¹) JO C 134, 22.5.2010.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 8 septembrie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Conseil d'État — Belgia) — European Air Transport SA/Collège d'Environnement de la Région de Bruxelles-Capitale, Région de Bruxelles-Capitale

(Cauza C-120/10) (¹)

(Transport aerian — Directiva 2002/30/CE — Restricții de exploatare referitoare la zgomot pe aeroporturile comunitare — Limite de nivel sonor care trebuie respectate cu ocazia survolării teritoriilor urbane aflate în apropierea unui aeroport)

(2011/C 311/13)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: European Air Transport SA

Pârâte: Collège d'Environnement de la Région de Bruxelles-Capitale, Région de Bruxelles-Capitale

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Conseil d'État — Interpretarea articolului 2 litera (e), a articolului 4 alineatul (4) și a articolului 6 alineatul (2) din Directiva 2002/30/CE privind stabilirea normelor și a procedurilor cu privire la introducerea restricțiilor de exploatare referitoare la zgomot pe aeroporturile comunitare (JO L 85, p. 40, Ediție specială, 07/vol. 8, p. 219) — Limite de nivel sonor care trebuie respectate cu ocazia survolării teritoriilor urbane aflate în apropierea unui aeroport — Noțiunea „restricție de exploatare” — Restricții adoptate împotriva aeronavelor cu o marjă mică de conformitate — Posibilitate de a stabili astfel de restricții în funcție de nivelul sonor măsurat la sol — Impactul Convenției privind aviația civilă internațională (Convenția de la Chicago)